

sag vel er afsluttet, men hvor der fortsat skal ske efterforskning vedrørende andre overtrædelser.

Der synes således ikke umiddelbart at være tænkt på situationer, hvor det vil være forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder at foretage underretning, f.eks. fordi indgrebet har været rettet mod et større antal personer. I de sager, hvor der hidtil har været indhentet masteoplysninger, er der normalt ikke givet underretning.

Ud over det store antal personer, der ville skulle underrettes, opstår der også praktiske problemer, derved at mange indehavere af mobiltelefoner anvender såkaldte taletidskort, hvortil der ikke er knyttet et abonnement. I disse tilfælde er den pågældende indehaver af taletidskortet anonym i forhold til det telefonselskab, der leverer teleydelsen, og det vil således være umuligt at fremskaffe oplysninger om navn og adresse på den pågældende kunde.

Som det fremgår af pkt. 4.4.3.1., bør det endvidere fremhæves, at den utilsigtede krænkelse af en større personkreds, der – uden at have forbindelse med den konkrete forbrydelse – af tekniske årsager bliver omfattet af et indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af udvidet teleoplysning, er af relativt beskeden karakter.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at der ved indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af udvidet teleoplysning ikke skal gives underretning om indgrebet til de personer, der bliver omfattet af indgrebet, da dette i vidt omfang ville være praktisk umuligt og ganske uoverkommeligt.

Justitsministeriet foreslår, at der i bestemmelsen om underretning om foretagne indgreb i retsplejelovens § 788 (som nyt stk. 5) indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at der ved udvidet teleoplysning ikke skal gives underretning om indgrebet til indehaverne af de pågældende telefoner.

4.4.3.5. Advokatbeskikkelse

Inden retten træffer afgørelse om indgreb i meddelelseshemmeligheden, herunder i form af teleoplysning, skal der efter retsplejelovens § 784, stk. 1, beskikkes en advokat for den, som indgrebet vedrører, og advokaten skal have lejlighed til at udtale sig.

Den gældende regel om advokatbeskikkelse bygger på det lovudkast, som er indeholdt i Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden og anvendelse af agenter. Bestemmelsen fik sin endelige udformning under Folketingets behandling af det lovforslag (nr. L 164 af 1. februar 1985), der dannede grundlag for den vedtagne lov (nr. 227 af 6. juni 1985). Der henvises

herom til Folketingstidende 1984-85, tillæg B, sp. 1714.

Strafferetsplejeudvalget foreslog en generel regel om advokatbeskikkelse i sager om indgreb i meddelelseshemmeligheden, idet der i udvalget var enighed om, at der ikke er grund til at gøre forskel mellem de forskellige typer af indgreb. Udvalget fandt, at selv om teleoplysning må anses som mindre byrdefuld end de øvrige indgreb, taler retstekniske hensyn for en ensartet regel. Vedrørende teleoplysning lagde Strafferetsplejeudvalget i øvrigt vægt på, at teleoplysning hidtil kun var anvendt i beskeden omfang, ligesom det antages, at der i det altovervejende antal tilfælde har foreligget samtykke (eller anmodning) fra indehaveren af den omhandlede telefon.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der også ved indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af udvidet teleoplysning bør ske advokatbeskikkelse. Navnlig hensynet til, at der for retten kan foregå en kontradiktorisk forhandling, der sikrer, at argumenterne såvel for som imod iværksættelse af det pågældende indgreb, fremføres i retten, taler for at der sker advokatbeskikkelse. Dette gør sig gældende, selv om der er tale om en større personkreds, der – uden at have forbindelse med den konkrete forbrydelse – af tekniske årsager bliver omfattet af indgrebet.

Hensynet kan efter Justitsministeriets opfattelse i tilstrækkelig grad tilgodeses ved, at der beskikkes en enkelt advokat for den samlede gruppe af personer, hvis mobiltelefoner mv. har benyttet den pågældende sendemast, hvorfra der indhentes udvidede teleoplysninger. Dette kan ske allerede efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 784, stk. 1, og er i øvrigt i overensstemmelse med praksis i de sager, hvor der hidtil er indhentet masteoplysninger.

Der stilles på denne baggrund ikke forslag om ændring af reglerne om advokatbeskikkelse.

4.5. Teleoplysninger i henhold til samtykke mv.

4.5.1. Gældende ret

Efter retsplejelovens § 786, stk. 2, kan retten efter begæring fra politiet med samtykke fra indehaveren af en telefon eller andet kommunikationsapparat give telefonselskaberne mv. pålæg om at oplyse, hvilket andre apparater der sættes i forbindelse med det pågældende apparat (teleoplysning).

Den gældende regel om samtykke til meddelelse af teleoplysninger bygger på det lovudkast, som er indeholdt i Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden og anvendelse af agenter. Bestemmelsen